

Sygn. akt VI GC 29/16 upr/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z o.o. w T.

przeciwko: A. N.

o zapłatę

- 1) umarza postępowanie co do kwoty 96,53 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt trzy grosze);
- 2) oddała powództwo w pozostałym zakresie.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 29/16/3

UZASADNIENIE

W dniu 21 kwietnia 2015 r. powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. wystąpił przeciwko A. N. z pozwem o zapłatę kwoty 2 170,51 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 marca 2015 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że strony prowadziły współpracę handlową, w ramach której pozwany nabył od powoda towary. Pozwany zamówił u powoda farby proszkowe, za które powód wystawił faktury VAT nr (...) z dnia 17 marca 2014 r. na kwotę 96,53 zł brutto, nr (...) z dnia 12 maja 2014 r. na kwotę 565,86 zł brutto, nr (...) z dnia 6 sierpnia 2014 r. na kwotę 1 604,65 brutto. Strony umówiły się, że zapłata za zamówiony towar nastąpi gotówką w momencie odbioru towaru, jednak omyłkowo osoba która wysłała towar do pozwanego nie zleciła przewoźnikowi pobrania pieniędzy za towar. Po dostarczeniu towaru, bez pobrania należności, przedstawiciel handlowy powoda kontaktowała się z pozwanym celem uzyskania ceny za towar, jednak bezskutecznie. Towar każdorazowo został pozwanemu dostarczony, a pozwany nie podnosił żadnych zastrzeżeń co do jego ilości, jakości, jak również co do kwot zawartych w wystawionych fakturach VAT oraz podstaw ich wystawienia. Celem wyjaśnienia sprawy z przewoźnikiem, który dostarczał pozwanemu towary, pracownik powoda skierował do niego w dniu 19 lutego 2015 r. zapytanie, a pracownik firmy przewozowej potwierdził, że kwestionowane przez pozwanego paczki nie były płatne za pobraniem. W związku z brakiem zapłaty za zakupiony towar, pełnomocnik powoda pismem z dnia 2 marca 2015 r. wezwał pozwanego do uregulowania należności, wyznaczając mu dodatkowy termin. W odpowiedzi na wezwanie pozwany wskazał, że należność z faktury VAT nr (...) uznaje i zapłaci, natomiast pozostałe faktury zostały zapłacone przy odbiorze towaru. Pismem z dnia 24 marca 2015 r. pełnomocnik powoda wyjaśnił, że dowody dostawy, na które powołuje się pozwany

to jedynie dokumenty wewnętrzne powoda wystawione po złożeniu zamówienia i nie potwierdzają one zapłaty za towar. Powód wskazał także, że brak zapłaty uwidocznił się w zbiorczych potwierdzeniach przyjęcia towaru do wysyłki – w rubryce „kwota” wskazano przy każdej z paczek o zł. W celu wyjaśnienia sprawy ponownie zwrócono się do przewoźnika, który w piśmie z dnia 17 kwietnia 2015 r. potwierdził, że za dostarczone pozwanemu przesyłki kurier nie pobrał należności.

W dniu 3 czerwca 2015 r. w sprawie o sygn. VI GNe 1118/15/5 Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany A. N. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że listy przewozowe są jedynymi dokumentami potwierdzającymi dokonanie wpłaty gotówki kurierowi, który nie przekazuje żadnego potwierdzenia odbioru pieniędzy, a faktury wystawione przez powoda są potwierdzeniem wpłaty i sygnowane są stwierdzeniem „gotówka”. Ponadto przedstawione wydruki z firmy (...) nie są oznaczone dokładną datą i godziną oraz nie można zidentyfikować danych, podpisu, kuriera (...).

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa ograniczyła powództwo o kwotę 96,53 zł w związku z uregulowaniem przez pozwanego na rzecz powoda należności objętych fakturą VAT nr (...) z dnia 17 marca 2014 r., wnosząc jednocześnie o zasądzenie kwoty 2 073,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 31 marca 2015 r. Strona powodowa wskazała, iż pomiędzy stronami już w 2013 r. doszło do podobnego sporu, gdzie pozwany twierdził, że zapłacił przy odbiorze, niemniej jednak na skutek doręczenia nakazu zapłaty pozwany uregulował należność. Zgodnie z oświadczeniem kuriera (...) Sp. z o.o. z dnia 17 kwietnia 2015 r. towar został dostarczony bez pobrania, a pozwany nie udowodnił przekazania kwot kurierowi za pobrany towar. Strona powodowa podniosła, że listy przewozowe wskazane przez pozwanego nie stanowią dowodu na okoliczność opłacenia paczek, a jedynie ich doręczenia, a pozwany w złożonym sprzeciwie błędnie próbuje dedukować, że kurier nie może przekazać paczki, o ile nie zostanie opłacony. Taka sytuacja ma miejsce jedynie w przypadku paczki wysłanej za pobraniem, a jak wskazał powód paczka została wysłana bez pobrania

Sąd ustalił co następuje:

Bezspornym jest, że strony pozostawały w stosunkach gospodarczych, a pozwany w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą zamawiał u powoda towar – farby proszkowe, a powód dostarczył zamówiony towar za pobraniem przy pomocy usług kurierskich.

Dowód: zeznania świadka E. P. (k. 130-132), faktura VAT (k. 14, 16, 19, 45, 46, 95-96), wiadomości e-mail (k. 12, 13), potwierdzenie przelewu (k. 57, 94), dowód dostawy (k. 15, 17, 47-56, 84-92), zdjęcie (k. 58, 93).

W dniu 17 marca 2014 r. powód wystawiła na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 96,53 zł brutto tj. 78,48 zł netto z tytułu sprzedaży towaru. W warunkach płatności oznaczono „płatność gotówką”. Pozwany dokonał płatności kwoty 96,53 zł przelewem na rachunek powoda w dniu 22 marca 2015 r.

Dowód: faktura VAT (k. 14), wiadomości e-mail (k. 12, 13), potwierdzenie przelewu (k. 57, 94).

W dniu 12 maja 2014 r. pozwany zamówił u powoda towar (nr zamówienia (...)) na łączną kwotę 565,87 zł na dokumencie zatytułowanym „dowód dostawy” oznaczono, że płatność miała nastąpić za pobraniem. Towar został dostarczony pozwanemu, a pozwany zapłacił umówioną cenę. W dniu 12 maja 2014 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 565,86 zł brutto z tytułu sprzedaży towaru. W warunkach płatności oznaczono „płatność gotówką”.

Dowód: dowód dostawy nr (...) (k. 15, 47, 90), faktura VAT (k. 16, 28), zeznania świadka E. P. (k. 130-132).

W dniu 6 sierpnia 2014 r. pozwany zamówił u powoda towar (nr zamówienia (...)) na łączną kwotę 1 604,67 zł w zamówieniu oznaczono, że płatność miała nastąpić za pobraniem. Towar został dostarczony pozwanemu, a pozwany zapłacił umówioną cenę. W dniu 6 sierpnia 2014 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 604,65 zł brutto z tytułu sprzedaży towaru. W warunkach płatności oznaczono „płatność gotówką”.

Dowód: dowód dostawy nr (...) (k. 17, 52), faktura VAT (k. 19, 29, 87), zeznania świadka E. P. (k. 130-132).

Pismem z dnia 2 marca 2015 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2 267,04 zł z odsetkami ustawowymi, w terminie do dnia 6 marca 2015 r. Pozwany nie uznał roszczenia powoda w zakresie faktur VAT nr (...). Powód ponownie wezwał pozwanego pismem z dnia 24 marca 2015 r. do zapłaty kwoty 2 170,51 zł, jednakże pozwany podtrzymał swoje stanowisko.

Dowód: wezwanie (k. 23, 24, 30), monit (k. 25), pisma pozwanego (k. 27, 33).

Firma kurierska doręczająca pozwanemu zamówiony u powoda towar nie przekazała płatności, za przesyłki dostarczone pozwanemu, a opisane pod pozycjami 45, 85, 86, 87 spisu dostarczanych przesyłek.

Dowód: spis (k. 18, 20, 31-32)

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd dopuścił dowód z zeznań świadka E. P. uznał jego zeznania za wiarygodne, ponieważ są logiczne, spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie świadka D. Z., albowiem wniosek był spóźniony i wiązałby się z koniecznością odroczenia rozprawy, ponadto nie miał on znaczenia dla sprawy, ponieważ okoliczności, na które miał zeznawać miały miejsce wiele miesięcy temu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. przeciwko A. N. nie zasługiwało na uwzględnienie w żadnej mierze.

Powód początkowo domagał się zasądzenia kwoty 2 170,51 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 marca 2015 r. do dnia zapłaty wskazując, że pozwany nie uregulował należności wynikających z faktur VAT nr (...) w kwocie 96,53 zł brutto, nr (...) w kwocie 565,86 zł brutto oraz nr (...) w kwocie 1 604,65 brutto.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując, iż należność uregulował.

Pomiędzy stronami bezspornym było, iż pozostawały w stosunkach handlowych. Powód wskazał, że sprzedawał pozwanemu na podstawie zamówień towary handlowe – farby proszkowe, a pozwany nie kwestionował tej okoliczności.

Dokonując analizy zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że powód nie sprostał dyspozycji art. 6 k.c. i nie wykazał zasadność dochodzonego roszczenia. W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczających to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81).

Z okoliczności sprawy wynika, że strony łączyło wiele umów sprzedaży.

Jak stanowi art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Bezspornym pomiędzy stronami jest, że powód dostarczył pozwanemu zamówiony towar.

W ocenie Sądu powód nie sprostował obowiązkowi dowodowemu, że pozwany nie uregulował płatności za dostarczone przesyłką kurierską farby.

Sąd przede wszystkim miał na uwadze zeznania przesłuchanego w toku postępowania świadka E. P., który wskazał, że jeżeli na dowodzie dostawy zaznaczono, że płatność ma być dokonana za pobraniem, to kurier nie może wydać paczki adresatowi, jeżeli nie nastąpiła wpłata gotówki. Nadto świadek wyjaśnił, iż jedynym dowodem zapłaty za paczkę w powodowej spółce jest dowód dostawy za pobraniem, albowiem kurier nie może wydać paczki pobraniowej bez pobrania gotówki. Co istotne świadek wskazał, że pozwany zawsze zamawia paczki za pobraniem, nigdy płatność nie następuje przelewem, a fakturę pozwanemu powód przesyła dopiero po dostarczeniu przesyłki. Dowód dostawy nie jest wkładany do wewnątrz paczki, ale jest przyklejany na zewnątrz paczki w folii hermetycznej, tak jak na dołączonym przez pozwanego zdjęciu, a znajdującym się na karcie nr 93 akt sprawy. Sąd uznał zeznania za spójne i logiczne, obdarzając je walorem wiarygodności, dlatego też poczynił ustalenia stanu faktycznego w oparciu o nie. Świadek przyznał jednocześnie, że jeżeli nawet wystawiono dowód dostawy bez pobrania, to musiała to być pomyłka pracownika.

Zdaniem Sądu powód w żaden sposób nie wykazał, iż sporne przesyłki zostały doręczone pozwanemu bez pobrania płatności. W ocenie Sądu nie wystarczające tu są złożone przez stronę powodowa oświadczenia firmy kurierskiej. Podstawowym dowodem w sprawie było to, że na dokumentach dostawy nr (...) oraz nr (...) oznaczono, że przesyłka jest dostarczona za pobraniem płatności.

Faktury, które powód przesyłał pozwanemu po dostarczeniu towaru również zawierają oznaczenie, że płatność następuje gotówką. Słuchany w toku postępowania świadek wyjaśnił zasady współpracy pomiędzy stronami, co jest spójne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Nadto pozwany przedłożył szereg dokumentów dostawy nie objętych niniejszym postępowaniem, jak również zdjęcie przesyłki kurierskiej, które potwierdzają, że praktyką powoda było wysyłanie przesyłek do pozwanego za pobraniem płatności. Wobec nie wykazania przez stronę powodową, iż płatność dotycząca przesyłek oznaczonych na dokumentach dostawy nr (...) oraz nr (...), nastąpiła w inny sposób niż za pobraniem płatności, Sąd uznał, że pozwany skoro otrzymał zamówiony towar, co było okolicznością bezsporną, zapłacił za zamówione farby, w następstwie czego powód przekazał pozwanemu fakturę potwierdzającą dokonaną transakcję.

Biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał, iż dochodzone przez powoda roszczenie nie jest zasadne i w związku z tym w punkcie 2 wyroku oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Zgodnie z dyspozycją art. 355 § 1 k.p.c. sąd umorzył w punkcie 1 wyroku postępowanie co do kwoty 96,53 zł, z uwagi na okoliczność, iż strona powodowa cofnęła powództwo w tym zakresie wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Zapłata przedmiotowej kwoty nastąpiła jeszcze przed wytoczeniem powództwa o tę kwotę. Należy uznać przegraną powoda również w tym zakresie.

SSR Jolanta Brzęk